

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-060

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
ZITTING 2000-2001 - 2453

LANDSVERORDENING
tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de
Nederlandse Antillen.

AANBIEDING

NO. 1

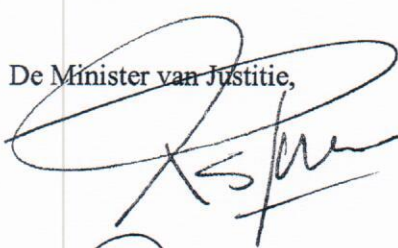
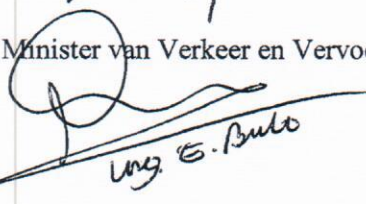
^{Wnde}
De/Gouverneur van de Nederlandse Antillen biedt aan de Staten ter
goedkeuring aan een ontwerp-landsverordening tot wijziging van het
Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen.

Willemstad,

31 MEI 2001

De Minister van Justitie,

De Minister van Verkeer en Vervoer

ing E. Bulo

STATEN VAN SINT MAARTEN

Ingek. 02 APR 2015

Volgnr. 151595/14-15

Par.

STATEN N.A.

Ontv. 4 JULI 2001

No.

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-060

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
ZITTING 2000-2001

LANDSVERORDENING
tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de
Nederlandse Antillen

ONTWERP

NO. 2

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het met het oog op uitvoering van het op 24 februari 1988 te Montreal tot stand gekomen Protocol tot bestrijding van wederrechtelijke daden van geweld op luchthavens voor de internationale burgerluchtvaart bij het op 23 september 1971 te Montreal tot stand gekomen Verdrag tot bestrijding van wederrechtelijke gedragingen tegen de veiligheid van de burgerluchtvaart (Trb. 1988, 88), noodzakelijk is het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen te wijzigen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel I

Het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen wordt gewijzigd als volgt:

- A. aan artikel 4, sub 5°, wordt, onder wijziging van de punt achter de tekst van onderdeel d in een puntkomma, een nieuw onderdeel toegevoegd, luidende:
- e. aan een van de misdrijven omschreven in de artikelen 168a en 399d, indien de verdachte zich binnen de Nederlandse Antillen bevindt.

- B. na artikel 168 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 168a

Hij die opzettelijk op een luchthaven een luchtvaartuig buiten bedrijf of enige voorziening vernielt, onbruikbaar maakt of beschadigt, dan wel de diensten op een luchthaven verstoort, wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid van de luchtvaart te duchten valt;
 - 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid van de luchtvaart te duchten valt en het feit iemands dood ten gevolge heeft.
- C. na artikel 399c wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 399d

Hij die opzettelijk met gebruikmaking van een vuurwapen, een ontplofbare of anderszins gemeengevaarlijke stof of enig ander gemeengevaarlijk voorwerp, een daad van geweld begaat tegen iemand die zich in of in de onmiddellijke nabijheid van de vertrek- of aankomstruimten van een luchthaven bevindt, wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, indien daardoor levensgevaar voor andere gebruikers van de luchthaven te duchten valt;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien daardoor levensgevaar voor andere gebruikers van de luchthaven te duchten valt en het feit zwaar lichamenteel letsel voor een ander ten gevolge heeft;
- 3°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daardoor levensgevaar voor andere gebruikers van de luchthaven te duchten valt en het feit iemands dood ten gevolge heeft.

Artikel II

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die van de uitgifte van het Publicatieblad waarin de afkondiging is geschied.

Gegeven te , de

De Minister van Justitie,

De Minister van Verkeer en Vervoer,

Uitgegeven de
De Minister van Algemene Zaken,

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-060

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
ZITTING 2000-2001

LANDSVERORDENING

tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de
Nederlandse Antillen

MEMORIE VAN TOELICHTING

NO. 3

Algemeen

De onderhavige ontwerp-landsverordening strekt tot uitvoering van het op 24 februari 1988 te Montreal onder auspiciën van de International Civil Aviation Organisation (ICAO) tot stand gekomen *Protocol tot bestrijding van wederrechtelijke daden van geweld op luchthavens voor de internationale burgerluchtvaart* (Trb. 1988, 88). Het Protocol betreft een aanvulling op het op 23 september 1971 te Montreal tot stand gekomen *Verdrag tot bestrijding van wederrechtelijke gedragingen tegen de veiligheid van de burgerluchtvaart* (Trb. 1971, 218). Laatstgenoemd verdrag heeft destijds reeds geleid tot de noodzakelijke aanpassingen in het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (hierna: Wetboek van Strafrecht). Verwezen zij naar de in P.B. 1973, no. 169 afgekondigde Landsverordening van de 2de oktober 1973 waarbij o.a. het Wetboek van Strafrecht werd gewijzigd.

Het Protocol breidt de werkingssfeer van het verdrag uit tot –kort gezegd– aanslagen en sabotage op internationale luchthavens. In het onderhavige ontwerp wordt voorgesteld om terzake in het Wetboek van Strafrecht twee nieuwe artikelen (zie de voorgestelde artikelen 168a en 399d) op te nemen die specifiek op deze gedragingen zien. Zij zijn ontleend aan art. 162a, respectievelijk art. 385d, van het Nederlandse Wetboek van Strafrecht. Deze bepalingen zijn in het Nederlandse wetboek ingevoegd bij Wet van 30 maart 1995 (Stb. 195).

Daarnaast wordt in dit ontwerp voorgesteld om het Wetboek van Strafrecht aan te vullen met een door het Protocol vereiste beperkte vorm van universele rechtsmacht betreffende de hier in het geding zijnde strafbare feiten (zie het voorgestelde nieuwe onderdeel e bij artikel 4 sub 5°). Aan het een en ander ligt de ook door de Nederlandse Antillen onderschreven gedachte ten grondslag dat ook een persoon die wordt verdacht van aanslagen en sabotage op luchthavens zich niet aan strafvervolging kan onttrekken door naar het grondgebied van een van de verdragsstaten te vluchten. Indien in de Nederlandse Antillen een aanslag op een luchthaven voor de internationale burgerluchtvaart zou worden

gepleegd, en de vermoedelijke dader naar een van de Staten vlucht die partij is bij het Protocol, is laatstgenoemde Staat op grond van het Protocol gehouden de betrokkene te vervolgen of hem uit te leveren. Indien elders in de wereld een aanslag op een luchthaven voor de internationale burgerluchtvaart wordt gepleegd en de vermoedelijke dader in de Nederlandse Antillen wordt aangetroffen, is de Nederlandse Antillen op grond van het Protocol gehouden de betrokkene te vervolgen dan wel diens uitlevering te doen bewerkstelligen aan de Staat waar het feit is gepleegd, voor zover die Staat partij is bij het Protocol.

Het Protocol, dat voor het Koninkrijk op 13 april 1988 is ondertekend, is bij Rijkswet van 30 maart 1995 (Stb. 194) goedgekeurd voor het gehele Koninkrijk. Zie het afkondigingsbesluit van de 6de juli 1995, P.B. 1995, no. 134. Het Protocol is voorsnog uitsluitend voor de Nederland bekrachtigd op 11 juli 1995. De regering van de Nederlandse Antillen heeft indertijd reeds doen weten medegelding van het Protocol wenselijk te achten. Tot binding van de Nederlandse Antillen aan het Protocol zal pas overgegaan kunnen worden nadat de onderhavige ontwerp-landsverordening tot wet zal zijn verheven.

Artikelsgewijs

Artikel I, onderdeel A

Het Protocol vereist in artikel III de vestiging van een (beperkte) universele rechtsmacht voor het geval de vermoedelijke dader van een van de bij het protocol in het leven geroepen strafbare feiten zich in de Nederlandse Antillen bevindt en door de Gouverneur van de Nederlandse Antillen niet wordt uitgeleverd aan de Staat waar het strafbare feit is gepleegd. In artikel 2 van de goedkeuringsrijkswet van 30 maart 1995 (Stb. 194) is voorgesteld om op dit punt bij de aanvaarding van het Protocol een voorbehoud te maken, in die zin dat de regering van het Koninkrijk met betrekking tot het bepaalde in artikel III van het Protocol slechts gehouden zal zijn tot de in artikel III neergelegde verplichting tot uitoefening van rechtsmacht, nadat het Koninkrijk van de verdragspartij op wier grondgebied het strafbare feit is gepleegd, een verzoek tot uitlevering heeft ontvangen en afgewezen.

Derhalve zal de dader die waar ook ter wereld de onderhavige delicten heeft begaan slechts dan hier te lande vervolgd en berecht kunnen worden, indien hij zich op Nederlands-Antilliaans territorium bevindt en een door de betrokken Staat gedane verzoek tot uitlevering door de Gouverneur van de Nederlandse Antillen niet wordt ingewilligd.

Artikel I, onderdeel B

Het Protocol bevat in artikel II een omschrijving van de strafbare feiten, waarop het Protocol betrekking heeft en waarop de bij het Protocol aangesloten Staten verplicht zijn zware straffen te stellen. Volgens artikel II van het Protocol maakt zich schuldig aan een strafbaar feit hij die wederrechtelijk en opzettelijk, met gebruikmaking van welk voorwerp, welke substantie of welk wapen dan ook:

- (a) een daad van geweld begaat tegen een persoon op een luchthaven voor de internationale burgerluchtvaart, die ernstig letsel of de dood veroorzaakt of kan veroorzaken; of
- (b) de voorzieningen van een luchthaven voor de internationale burgerluchtvaart of aldaar geplaatste luchtvaartuigen die niet in bedrijf zijn, vernielt of daaraan ernstige schade toebrengt of de diensten van de luchthaven verstoort, indien een zodanige daad de veiligheid op die luchthaven in gevaar brengt of kan brengen.

Deze strafbare feiten dienen dus in het Wetboek van Strafrecht te worden opgenomen, zulks echter met inachtneming van de interpretatieve verklaringen die op dit punt door de Koninkrijksregering zijn afgelegd bij de ondertekening van het Protocol.

Bij de ondertekening van het Protocol heeft de Koninkrijksregering verklaart het Protocol in die zin te verstaan dat als daden van geweld in de zin van artikel II, onderdeel b, slechts die daden begrepen moeten worden van welke, vanwege de schade welke zij aanrichten aan gebouwen of luchtvaartuigen op de luchthaven, gevaar te duchten valt voor het veilig functioneren van de luchthaven ten behoeve van de internationale burgerluchtvaart.

De gedragingen, bedoeld in artikel II, onderdeel b, van het Protocol hebben geleid tot het opnemen van een nieuw artikel 168a in het Wetboek van Strafrecht. Deze gedragingen worden thans niet geheel gedekt door de bestaande artikelen 168 en 172 van het Wetboek van Strafrecht. Artikel 168 heeft betrekking op het opzettelijk vernielen, onbruikbaar maken of beschadigen van enig werk dienende voor het luchtverkeer, terwijl artikel 172 betrekking heeft op het opzettelijk een voor de veiligheid van de luchtvaart gesteld teken of hulpmiddel vernielen, beschadigen, wegnemen of verplaatsen, de werking daarvan verijdelen of een verkeerd teken stellen. Voor beide artikelen geldt overigens de bijkomende voorwaarde, dat de gedragingen slechts dan strafbaar zijn, indien daarvan gevaar voor de veiligheid van de luchtvaart te duchten valt.

In het nieuwe artikel 168a, waarbij voor wat betreft de systematiek en de strafbedreiging aansluiting is gezocht bij artikel 168, worden ook expliciet strafbaar gesteld het opzettelijk vernielen, onbruikbaar maken of beschadigen van enige voorziening of van een luchtvaartuig buiten bedrijf op een luchthaven, dan wel het verstoren van de diensten op een luchthaven. Ook hier geldt dat strafbaarheid alleen dan intreedt, indien daarvan gevaar voor de veiligheid van de luchtvaart te duchten valt. Het gaat hier dus om de veiligheid op een luchthaven, in relatie tot de

veiligheid van het luchtverkeer.

Artikel I, onderdeel C

Zoals hiervoor reeds gemeld, maakt volgens artikel II van het Protocol zich schuldig aan een strafbaar feit, hij die wederrechtelijk en opzettelijk, met gebruikmaking van welk voorwerp, welke substantie of welk wapen dan ook:

- a. een daad van geweld begaat tegen een persoon op een luchthaven voor de internationale burgerluchtvaart, die ernstig letsel of de dood veroorzaakt of kan veroorzaken; of
- b. de voorzieningen van een luchthaven voor de internationale burgerluchtvaart of aldaar geplaatste luchtvaartuigen die niet in bedrijf zijn, vernielt of daaraan ernstige schade toebrengt of de diensten van de luchthaven verstoort, indien een zodanige daad de veiligheid op die luchthaven in gevaar brengt of kan brengen.

Bij de ondertekening van het Protocol heeft de Koninkrijksregering verklaart het Protocol in die zin te verstaan dat als daden van geweld in de zin van artikel II, onderdeel a, slechts die daden begrepen moeten worden van welke, vanwege de aard van de daarbij gebruikte wapens en de plaats waar zij worden gepleegd, gevaar te duchten valt voor tot het publiek in het algemeen, of de gebruikers van de internationale burgerluchtvaart in het bijzonder, behorende omstanders.

De onder a genoemde gedragingen hebben geleid tot het opnemen van een nieuw artikel 399d in het Wetboek van Strafrecht. Bij het redigeren van dit nieuwe artikel is voor wat betreft de systematiek en de strafbedreiging aansluiting gezocht bij artikel 399b van het Wetboek van Strafrecht, dat betrekking heeft op het plegen van geweld tegen personen aan boord van een luchtvaartuig tijdens de vlucht. Het nieuwe artikel 399d is dusdanig vorm gegeven, dat het overeenstemt met bovenvermelde interpretatieve verklaring. Zo bepaalt artikel 399d in de eerste plaats dat het geweld moet zijn gepleegd met gebruikmaking van een vuurwapen, een ontplofbare of anderszins gemeengevaarlijke stof of enig ander gemeengevaarlijk voorwerp.

Gemeen gevaar is het gevaar waaraan goederen of personen gemeenschappelijk blootstaan. Kenmerkend voor gemeengevaarlijk is het veroorzaken van een gevaar, dat de algemene veiligheid bedreigt en waarvan hij die het veroorzaakt de omvang niet vooraf kan berekenen of naar willekeur bepalen. Gemeengevaarlijke wapens, stoffen of voorwerpen waarvan de dader zich bedient hebben dus uit de aard der zaak dit gevaarzettingskarakter. Bij gemeengevaarlijke stoffen en voorwerpen kan gedacht worden aan giftige gassen, bijtende zuren, vlammenwerpers, handgranaten, en dergelijke. Zo zal bijvoorbeeld een vechtpartij op een luchthaven, waarbij iemand met een mes wordt gewond, niet onder de delictsomschrijving vallen.

Daarnaast is als onderdeel van de delictsomschrijving opgenomen dat het moet gaan om een daad van geweld tegen iemand die zich in of in de onmiddellijke nabijheid van de vertrek- of aankomstruimten van een luchthaven bevindt. Het moet dus gaan om een luchthavencomplex in enge zin. Deze territoriale begrenzing is noodzakelijk, om aan het zeer ruime, maar in het Protocol niet gedefinieerde, begrip luchthaven meer concrete inhoud te geven. Een gewapende overval op bijvoorbeeld een materiaaldepot ergens op een uithoek van een luchthaven, waarbij geweld tegen personen wordt gebruikt, valt zodoende niet onder de delictsomschrijving.

Voorts geldt als onderdeel van de delictsomschrijving dat door het plegen van geweld levensgevaar voor andere gebruikers van de luchthaven te duchten valt. Hiermee wordt tot uitdrukking gebracht dat het om een ernstige vorm van geweldpleging moet gaan, waarbij sprake moet zijn van een algemene gevaarzetting voor de gebruikers van de luchthaven. Het begrip gebruikers is gekozen, omdat het niet alleen om de veiligheid van reizigers gaat, maar ook om die van bijvoorbeeld het aanwezige personeel en van de zogenoemde "afhalers". Met het samenstel van deze drie beperkingen is getracht zoveel mogelijk recht te doen aan de doelstelling van het Protocol, namelijk alleen die strafbare feiten onder de werkingssfeer daarvan brengen, die als terroristische aanslagen kunnen worden gekwalificeerd en die als zodanig een bedreiging vormen voor de veiligheid van de (internationale burger)luchtvaart.

Voor alle duidelijkheid zij hier nog vermeld, dat feiten die niet binnen de grenzen van de voorgestelde artikelen 168a en 399d vallen, uiteraard wel gedekt kunnen worden door andere strafbepalingen. In dat geval kunnen echter aan het Protocol geen jurisdictie-aanspraken worden ontleend, voor zover de feiten niet in de Nederlandse Antillen zijn gepleegd en zijn de uitleveringsmogelijkheden beperkt tot de bestaande verdragen op dit gebied.

De Minister van Justitie,

De Minister van Verkeer en Vervoer

W. J. E. Buisson

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-060

Bijlage

NEDERLANDSE ANTILLEN

RAAD VAN ADVIES

1406⁹³
27 MAART 2001 693⁹³

Project:	
Plan van Aanleg:	
Uprn:	
Dep:	

Zijne Excellentie
De Gouverneur van de
Nederlandse Antillen
Alhier.

GEZIEN
DE GOUVERNEUR VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
d.d. 26 MAART 2001

RvA no. RA/019-01

Onderwerp: Ontwerp – landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (1406/JAZ'93 J'01/40 RvA no. LV/06-01)

Advies: Naar aanleiding van het verzoek om het oordeel van de Raad van Advies d.d. 20 februari 2001 inzake bovengenoemd onderwerp, en de behandeling ervan in de gewone vergadering van 12 maart 2001, bericht de Raad U als volgt.

Aan de orde is de Ontwerp – landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen strekkende tot uitvoering van het op 24 februari 1988 te Montreal tot stand gekomen Protocol tot bestrijding van wederrechtelijke daden van geweld op luchthavens voor de internationale burgerluchtvaart. Dit Protocol breidt de werkingssfeer van het Verdrag van 23 september 1971 tot bestrijding van wederrechtelijke gedragingen tegen de veiligheid van de burgerluchtvaart uit tot aanslagen en sabotage op internationale luchthavens. De Regering van de Nederlandse Antillen heeft bij de goedkeuring van het Protocol voor het gehele Koninkrijk doen weten dat medegelding van het Protocol wenselijk wordt geacht, maar dat pas tot binding aan het Protocol zal worden overgegaan nadat de vereiste wetgeving gereed zal zijn. Met het onderhavig ontwerp wordt hieraan voldaan.

Volgens de Memorie van Toelichting bij de Ontwerp – landsverordening is de doelstelling van het Protocol alleen die strafbare feiten onder de werkingssfeer ervan brengen, die als terroristische aanslagen kunnen worden gekwalificeerd en die als zodanig een bedreiging vormen voor de veiligheid van de (internationale burger)luchtvaart.

Het protocol verplicht voorts tot het vestigen van een (beperkte) universele rechtsmacht. Dit houdt in dat indien in een van de verdragstaten een

aanslag op een luchthaven voor de internationale burgerluchtvaart zou worden gepleegd en de vermoedelijke dader naar een van de andere Staten partij bij het Protocol vlucht, de laatstgenoemde Staat gehouden is om betrokkene te vervolgen of uit te leveren. Ingevolge de interpretatie van het betreffend artikel in het Protocol door het Koninkrijk der Nederlanden wordt de verplichting in die zin verstaan dat om hier te lande vervolgd en berecht te worden de dader die elders de onderhavige delicten heeft begaan, zich op Nederlands-Antilliaans territorium moet bevinden en een door de betrokken Staat gedane verzoek tot uitlevering dient niet door de Nederlandse Antillen te worden ingewilligd.

Bestudering van de ontwerp – landsverordening en de Memorie van Toelichting hebben de Raad geen aanleiding gegeven tot het maken van inhoudelijke opmerkingen.

De Raad beveelt echter de navolgende redactionele wijzigingen aan.

Ontwerp – landsverordening:

Artikel I, onder A, e: “omschreven” in plaats van “omschrijven”.

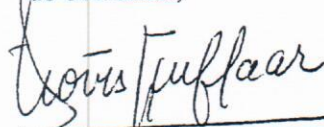
Memorie van Toelichting:

In de laatste volzin op pagina 3: “worden” in plaats van “wordt”.

Gelet op het bovenstaande, geeft de Raad de Regering in overweging om de ontwerp – landsverordening met bijbehorende Memorie van Toelichting aan de Staten aan te bieden.

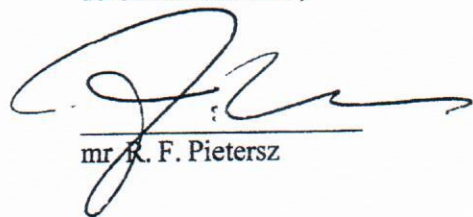
Willemstad, 23 maart 2001

de Secretaris,

mw mr drs N.J. Winklaar

de Ondervoorzitter,

mr R. F. Pietersz

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-060
No. 4

Staten van de Nederlandse Antillen

Zittingsjaar 2000-2001

2453

**Landsverordening
tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van
de Nederlandse Antillen.**

Nr. 4

VOORLOPIG VERSLAG

De bespreking van de onderhavige ontwerp-landsverordening heeft dezerzijds aanleiding gegeven tot het maken van de navolgende op- en aanmerkingen.

In de Memorie van Toelichting staat dat het Protocol tot bestrijding van wederrechtelijke daden van geweld op luchthavens voor de internationale burgerluchtvaart (Trb. 1988, 88) verplicht tot het vestigen van een (beperkte) universele rechtsmacht. Indien een dader een in het Protocol in het leven geroepen strafbaar feit heeft begaan in een van de verdragstaten en naar een van de andere Staten, partij bij het Protocol, vlucht, de laatstgenoemde Staat gehouden is om betrokkene te vervolgen of uit te leveren. Bij de aanvaarding van het Protocol is een voorbehoud gemaakt, namelijk, de in artikel III van het Protocol neergelegde verplichting tot uitoefening van rechtsmacht is alleen mogelijk nadat het Koninkrijk van de verdragspartij op wier grondgebied het strafbare feit is gepleegd, een verzoek tot uitlevering heeft ontvangen en heeft afgewezen. In het geval van de Nederlandse Antillen geldt dus dat de vermoedelijke dader slechts dan hier te lande vervolgd en berecht zal kunnen worden, indien hij zich op Nederlands-Antilliaans territorium bevindt en een door de betrokken Staat gedaan verzoek tot uitlevering door de Gouverneur van de Nederlandse Antillen niet is ingewilligd. De P.A.R.-fractie vraagt of hieronder moet worden verstaan dat als voorwaarde dient te gelden dat de Gouverneur het verzoek tot uitlevering eerst weigert en dat daarna overgaan mag worden tot berechting van de vermoedelijke dader. Is de weigering een beslissende voorwaarde? Hoe zou het een en ander geïnterpreteerd moeten worden, wil de P.A.R.-fractie weten. Ook vraagt de P.A.R.-fractie wie er allemaal gerekend worden onder "andere gebruikers" van de luchthaven, zoals omschreven in de Memorie van Toelichting.

De F.O.L.-fractie wenst van de minister te weten welke Staten het Protocol hebben geratificeerd. Voor ons is het van belang welke Staten geen partij zijn bij het Protocol, aldus deze fractie.

De P.N.P.-fractie merkt op dat de bepalingen van de onderhavige ontwerp-landsverordening verband houden met het plegen van ernstig geweld. Het nieuwe artikel 399d bepaalt namelijk dat het geweld moet zijn gepleegd met gebruikmaking van een vuurwapen, een ontplofbare of anderszins gemeengevaarlijke stof of enig ander gemeengevaarlijk voorwerp. Welke bepaling dient te worden toegepast in geval van een vechtpartij aan boord van een vliegtuig, zoals recentelijk herhaaldelijk is voorgekomen. Is de minister van plan een dergelijke handeling ook als een strafbaar feit aan te merken? Hoe dienen gevallen van slecht gedrag van passagiers aan boord van een vliegtuig in strafrechtelijke zin te worden behandeld, vraagt de P.N.P.-fractie.

Artikel I, onder B, van de onderhavige ontwerp-landsverordening bepaalt dat in het nieuwe artikel 168a komt te staan: "Hij die opzettelijk op een luchthaven een luchtvaartuig buiten bedrijf of enige voorziening vernielt, onbruikbaar maakt of beschadigt, dan wel de diensten op een luchthaven verstoort, wordt gestraft." De M.A.N.-fractie wil weten wat de minister bedoelt met "een luchtvaartuig buiten bedrijf". Dient het luchtvaartuig dan in de hangar te zijn, vraagt deze fractie.

Verder vraagt de M.A.N.-fractie waarom er zoveel spoed is met de behandeling van de onderhavige ontwerp-landsverordening. Gezien het feit dat de bepalingen betrekking hebbende op het bovengenoemd Protocol sinds 1995 in het Nederlandse Wetboek zijn ingevoegd, vraagt de fractie de minister waarom juist nu dit ontwerp ter tafel komt. Zitten hier soms sociale motieven achter, vraagt de M.A.N.-fractie. Heeft het misschien te maken met de komst van de Forward Operations Location (de F.O.L.) op het eiland? Deze fractie wil van de minister weten wanneer de twee initiatief-ontwerp-landsverordeningen tot Wijziging van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen regelende de verbetering van de rechtspositie van het slachtoffer van criminaliteit, behandeld zullen worden.

In het vertrouwen dat de minister het vorenstaande schriftelijk vóór dan wel mondeling tijdens de openbare behandeling van het onderhavig ontwerp zal willen beantwoorden, wordt de behandeling dezerzijds door de gewisselde stukken geacht thans voldoende voorbereid te zijn.

Dit verslag geldt tevens als Eindverslag.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Centrale Commissie van de 28ste augustus 2001.

De Rapporteur

D.A.S. Lucia